

[Forsvarsministeren.]

pligtige tjeneste langt ringere løn end den korporal af samme rekruhold, som har påtaget sig frivillig tjeneste. Jeg agter derfor i nær fremtid overfor bevillingsmyndighederne at fremsætte forslag om, at dette helt urimelige forhold ændres, således at sergenterne i de sidste 6 måneder af deres pligtige tjeneste også bliver lønnet med månedsløn, altså med en vis procentdel af ferielønnen.

Forinden man går over til indførelse af 18 måneders tjenestetid, vil det være nødvendigt at skride til en forøgelse af antallet af sergenter og korporaler. Dette påtænkes gennemført ved at udtage en større procentdel af de værnepligtige end hidtil som befalingsmandselever. Det er samtidig hensigten i betydeligt omfang at anvende psykologiske prøver ved bedømmelsen af de værnepligtiges egnethed som befalingsmænd, idet man her håber at kunne gøre det muligt på en hurtigere og sikrere måde end hidtil at få udtaget de bedste emner til de forskellige skoler.

I forbindelse med en omlægning af det største af hærens våben, nemlig fodfolkets befalingsmandsuddannelse, er det nu blevet muligt at gå over til 4 imod tidligere 2 årlige indkaldelser til fodfolket. Det var et problem, som vi drøftede meget nøje i forsvarskommissionen, hvor der var meget stor tilslutning til det, men hvor man på det tidspunkt ikke fra de militære myndigheders side mente at kunne gennemføre indkaldelser 4 gange om året. De nye indkaldelsesterminer vil blive februar, maj, august og november. I 1953 vil der dog ikke blive indkaldelser i februar, men det første af disse mindre hold påtænkes indkaldt til maj — det er altså fodfolket, jeg her taler om. Det vil også skabe et jævner beredskab året rundt end det, vi har, med de 2 indkaldelser om året.

Hvis man derefter skulle gøre op, om den stillede forudsætning om tilstedeværelse af de fornødne befalingsmænd er opfyldt, vil jeg straks sige, at jeg ikke i dag kan give noget endeligt svar herpå, idet dette forhold, som jeg har sagt tidligere, er til nærmere undersøgelse mellem hærkommandoen og departementet.

Så meget kan jeg dog sige, at hærens faste befalingsmandshold siden 1945 er blevet forøget med godt 400. Jeg skylder her at føjes til, at når denne forøgelse ikke er

blevet større, skyldes det bl. a., at hæren har måttet afgive en ikke ubetydelig del af sine befalingsmænd til det nyoprettede flyvevåben, til krigsmaterielforvaltningen, til intendanturkorpsset med flere. Udover denne forøgelse af liniebefalingsmændenes antal har hæren ca. 650 officerer og oversergenter til frivillig tjeneste ved selve mandskabets uddannelse. Endvidere påtænker man som nævnt at øge de værnepligtige befalingsmænds antal. Skulle dette samlede antal befalingsmænd ikke vise sig tilstrækkeligt til enkadring af styrkerne, hvad den undersøgelse, der er i gang nu, skal svare på, har man endelig den mulighed at indkommandere et antal reservebefalingsmænd til tjeneste i et kortere tidsrum.

Jeg skal herefter gå over til den anden af de stillede forudsætninger for indførelse af 18 måneders tjenestetid, nemlig tilstedeværelsen af den fornødne bevæbning og udrustning til brug for såvel beredskab som rekrutstyrker. Hvad denne angår, kan det allerede på nuværende tidspunkt siges, at det må betragtes som givet, at dels de stedfundne, dels de kommende leveringer af våbenhjælp inden maj 1953 i det store og hele vil have nået et sådant omfang, at bevæbning og udrustning til styrkerne ikke vil blive noget problem i forbindelse med tjenestetidens forlængelse. Der er en reservation i dette forhold; det gælder panservåbnet, idet de tunge kampvogne, hvormed panserregimenterne — et i Jylland og et på Sjælland — efter planerne skal udrustes, og som man fra NATO-myndighedernes side har givet tilsagn om gratis levering af, endnu ikke er modtaget. Når denne forudsætning således ikke er opfyldt, skyldes det forhold, som de hjemlige myndigheder ikke har nogen indflydelse på.

Jeg skal endelig gå over til at sige et par ord om den sidste af de tre opstillede forudsætninger, nemlig tilvejebringelsen af den fornødne indkvarteringsplads for de forøgede styrker, som en indkaldelse til 18 måneder vil forårsage. Da det efter langvarige forhandlinger viste sig, at de halve løfter, der var givet os om levering af disse færdigfabrikerede kaserner fra Amerika på våbenhjælpen, ikke holdt stik, ændredes hele spørgsmålet om tilvejebringelsen af den fornødne indkvarteringskapacitet dermed radikalt. Det var ikke så meget selve det økonomiske problem, som vi har klaret gennem den bevilling på 2 650 mill. kr.,